

حجره های سیاه

(این نوشتار به وحی الهی است)

ما پروردگار عالم هستی در شبی که فرزندان شهریار ولی در منزل اوقات شادمانه ای را طی میکند این نوشتار را در رابطه با فرقه ای تهی میکنیم که در ایران برای مدتی بیش از چهل سال به ظلم و جور ممتد اشتغال داشته اند و بنظر میرسد که هنوز قصد پایان بخشیدن به تباه سازی این ملت بزرگ را ندارند. ما در زمانی که در مشیت داریم شهریارمان را به ظهور میخوانیم ولی در اینجا به نقش مؤسساتی اشاره میکنیم که نام فیضیه یا حوزه های علمیه را بیدک میکشند. با تأسف باید گفت که اینگونه مراکز بر حسب نوع مهندسی از حجره هایی تشکیل یافته اند که در آنها بجای روحانیتی که از ما پروردگار منشأ دارد روح شیطانی موج میزند. شایسته اینست که اینها را حجره های سیاه بخوانیم زیرا موجوداتی در آنها پرورش میابند که دنیای خاکی و مردمانی را که در آن زیست میکنند به سیاهی و تباهی میکشانند. در نوشتارها و اشعاری بیشمار به نقش مخرب این فرقه اشاره کرده ایم و در اینجا به یکی از خاصیه های بسیاری که در آنها موجودند میپردازیم. آن عبارت از عادی سازی ننگ است بنحوی که هرگونه فساد و تباهی در میان این فرقه نه تنها جایز شمرده میشود بلکه تشویقی تمام از مبادرت بآن صورت میپذیرد. ملتی که به ننگ عادت کرد و خو گرفت دیگر از هیچگونه خطاکاری و گناه پرهیز نداشته براحته کارهایی انجام میدهد که حس شرم و حتی اشمئزاز را در دیگرانی که شاهد و ناظر این حرکات هستند بر میانگیزاند. اخیراً یکی از ملایان حکومتی از موضوع فساد جنسی دفاع کرد و بیشرمانه اظهار داشت که صنعت سکس در بسیاری از کشورها مولد درآمد بسیار است. فسادی که در وجود ملایان تا پیش از شورش آخوندی ۵۷ هنوز بطرزی نهفته و ناشناخته بود اکنون آشکارا چهره گشوده و آثار متعفن آن فضای عالم را بالودگی کشانده است. ما پروردگار اینرا در مشیت داشتیم که شهریارمان را در زمانی از پرده غیب بیرون فرستیم که ملایان در منفورترین وضعیت ممکن واقع باشند. آنچه مردمان را از وجود منحوس اینان رها میسازد حضور پرفتوح شهریار ولی ست و عشقی که فرزند بر عالمیان میافشاند

بزودی فضا را معطر و جهانی تاریک را روشن و نورانی خواهد ساخت.
عالم اینرا بدانند...